

la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i amb l'article 2 del Reial decret 2115/1978, de 26 de juliol, sobre transferència de competències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria d'interior, en relació amb la disposició transitòria sisena.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals incloses en el Pla únic d'obres i serveis de la Comunitat Autònoma de Catalunya s'ha de fer mitjançant la Generalitat, en els termes següents:

a) Les aportacions de l'Estat al Pla únic d'obres i serveis de la Comunitat Autònoma de Catalunya, amb càrrec al Programa de cooperació econòmica local de l'Estat, incloent-hi els projectes relatius a la xarxa viària local, determinades d'acord amb el que estableix l'article 5.2 d'aquest Reial decret, són territorialitzades anualment en la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent. El crèdit corresponent es lliura a la Comunitat Autònoma de Catalunya, com a subvenció gestionada, d'acord amb l'article 153 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

b) No són aplicables a la Comunitat Autònoma de Catalunya les normes relatives a l'elaboració, l'aprovació i l'execució dels plans provincials i insulars de cooperació que contenen els articles 8 a 15 d'aquest Reial decret.

c) La Comunitat Autònoma de Catalunya ha de remetre al Ministeri d'Administracions Públiques informació sobre el Pla únic d'obres i serveis una vegada aprovat.

d) Competeix a la Generalitat de Catalunya elaborar l'Enquesta d'Infraestructura i Equipaments Locals relativa al seu territori, de la qual se subministra informació al Ministeri d'Administracions Públiques, al qual li correspon la col·laboració tècnica i econòmica en l'elaboració i el manteniment segons el que disposa l'article 4 d'aquest Reial decret.

e) El que preveu la disposició addicional primera d'aquest Reial decret respecte al cofinançament amb càrrec als fons estructurals comunitaris també és aplicable al Pla únic d'obres i serveis de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

Disposició addicional tercera. *Elaboració dels plans de les ciutats de Ceuta i Melilla.*

Les ciutats de Ceuta i Melilla elaboren, aproven i executen els plans corresponents.

Disposició addicional quarta. *Utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.*

Les entitats locals beneficiàries remeten al Ministeri d'Administracions Públiques utilitzant preferiblement mitjans electrònics i telemàtics, com a mínim, la informació següent:

a) Els plans provincials i insulars, els plans d'inversió i els projectes singulars, una vegada aprovats, així com les seves modificacions eventuais.

b) La relació de les certificacions d'obres o de despeses, si les obres les ha fet l'Administració, que han estat aprovades durant el semestre natural anterior als mesos assenyalats, a efectes del seguiment de l'estat d'execució.

El Ministeri d'Administracions Públiques determina, amb l'informe previ de la Subcomissió de Cooperació amb l'Administració Local, les tècniques i els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics que poden ser utilitzats per a la tramitació de les subvencions a les quals fa referència aquest Reial decret.

Disposició addicional cinquena. *Expropiació forçosa.*

De conformitat amb el que preveu l'article 10 de la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa, l'aprovació dels plans provincials i insulars de cooperació i dels plans d'inversió, que regulen respectivament els capítols II i III d'aquest Reial decret, implica la declaració d'utilitat pública per a les obres i serveis inclosos en aquells i la necessitat d'ocupació dels terrenys i edificis als efectes de la seva expropiació forçosa.

Disposició addicional sisena. *Determinació del nombre d'habitants.*

La determinació del nombre d'habitants s'efectua en funció de les xifres de població resultants de l'última revisió del padró municipal, declarades oficials mitjançant un reial decret i publicades anualment per l'Institut Nacional d'Estadística.

Disposició addicional setena. *Adaptació de referències.*

Les referències a les diputacions provincials que conté el text d'aquest Reial decret s'entenen adreçades, en els casos en què sigui procedent, als cabildos i consells insulars, així com a les comunitats autònomes uniprovincials.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 1328/1997, d'1 d'agost, pel qual es regula la cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals, i totes les altres disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

Es faculta el ministre d'Administracions Públiques per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les normes necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que preveu aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2004.

Madrid, 27 de juny de 2003.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Administracions Públiques,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

13982 *REIAL DECRET 905/2003, d'11 de juliol, pel qual es modifica la disposició transitòria única del Reial decret 175/2001, de 23 de febrer, pel qual s'aproven les normes d'elaboració i control de qualitat correctes de fórmules magistrals i preparats oficials. («BOE» 166, de 12-7-2003.)*

El Reial decret 175/2001, de 23 de febrer, pel qual s'aproven les normes d'elaboració i control de qualitat

correctes de fórmules magistrals i preparats oficinals, ha desplegat els articles 35 i 36 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

El Reial decret esmentat, per causa d'haver incorporat noves formes galèniques a les ja tradicionals i a l'ús progressiu de fàrmacs cada vegada més potents, va establir les mesures necessàries perquè l'activitat professional a les oficines de farmàcia i als serveis farmacèutics relativa a la formulació magistral i preparació oficial s'ajustés amb el rigor necessari a pautes procedimentals estrictes i reproduïbles fidelment.

D'altra banda, la disposició transitòria única del Reial decret esmentat va establir un període transitori de dos anys a partir de l'entrada en vigor, és a dir, fins al 17 de març de 2003, perquè les oficines de farmàcia i els serveis farmacèutics adaptessin les activitats al que estableix la norma reglamentària corresponent.

Tanmateix, s'ha posat de manifest que el termini inicialment previst és insuficient per a una adaptació gradual i tan poc costosa com sigui possible als requisits que preveu el Reial decret 175/2001 esmentat. Aquestes circumstàncies les ha posat de manifest el sector farmacèutic afectat, i les han constatat les autoritats sanitàries competents en matèria d'inspecció farmacèutica de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes. En aquest sentit, s'ha tingut en compte, als efectes d'aquesta norma, que un nombre elevat d'oficines de farmàcia i serveis farmacèutics duen a terme l'activitat de formulació magistral i preparació oficial, així com la quantia de les inversions que en molts casos suposa la seva adaptació a les exigències del Reial decret 175/2001.

De conformitat amb el que s'ha exposat, aquest Reial decret modifica el Reial decret 175/2001, de 23 de febrer, pel qual s'aproven les normes d'elaboració correctes de fórmules magistrals i preparats oficinals, i concedeix un nou termini d'adaptació per a les oficines de farmàcia i els serveis farmacèutics fins a l'1 de gener de 2004.

Aquest Reial decret té caràcter de legislació de productes farmacèutics als efectes que preveu l'article 149.1.16a de la Constitució, i de conformitat amb el que disposa l'article 2.1 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de juliol de 2003,

DISPOSO:

Article únic. *Termini d'adaptació que preveu la disposició transitòria única del Reial decret 175/2001, de 23 de febrer, pel qual s'aproven les normes d'elaboració i control de qualitat correctes de fórmules magistrals i preparats oficinals.*

Les oficines de farmàcia i els serveis farmacèutics que elaborin fórmules magistrals i preparats oficinals s'han d'adaptar al que disposa el Reial decret 175/2001, de 23 de febrer, pel qual s'aproven les normes d'elaboració i control de qualitat correctes de fórmules magistrals i preparats oficinals, abans de l'1 de gener de 2004.

Disposició final primera. *Caràcter de legislació.*

Aquest Reial decret s'adopta en desplegament de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i té caràcter de legislació de productes farmacèutics, als efectes que preveu l'article 149.1.16a de la Constitució.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat»; això no obstant, produeix efectes des del 17 de març de 2003.

Madrid, 11 de juliol de 2003.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Sanitat i Consum,
ANA MARÍA PASTOR JULIÁN

13983 *REIAL DECRET 906/2003, d'11 de juliol, relatiu a l'etiquetatge dels productes alimentaris que contenen quinina o cafeïna.* («BOE» 166, de 12-7-2003.)

La Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, aprovada pel Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, i modificada pels reials decrets 238/2000, de 18 de febrer, i 1324/2002, de 13 de desembre, estableix a l'article 5, apartat 3, que les indicacions obligatòries es poden complementar, amb caràcter obligatori, amb les que estableixen les disposicions comunitàries d'aplicació directa o que s'incorporin a la normativa nacional.

En la fabricació o preparació de determinats productes alimentaris s'utilitzen extractes vegetals que, per la seva naturalesa, contenen quinina o cafeïna, i no presenten cap risc per al consumidor quan el consum és moderat.

El Comitè Científic de l'Alimentació Humana de la Unió Europea va concloure que, des del punt de vista toxicològic, no hi havia res per objectar perquè es continuïn utilitzant determinades quantitats màximes de quinina a les begudes amargues. Tanmateix, el consum de quinina pot estar contraindicat en algunes persones per raons mèdiques o per una hipersensibilitat a aquesta substància.

Respecte a la cafeïna, el Comitè Científic de l'Alimentació Humana, en el dictamen de 21 de gener de 1999, va assenyalar que l'ús com a ingredient a les anomenades «begudes energètiques» per a persones adultes, tret de les embarassades, no sembla implicar riscos, suposant que substitueixi les altres fonts de cafeïna. Tanmateix, per als nens, un augment diari de cafeïna pot produir modificacions passatgeres del comportament, i augmentar l'excitació, la irritabilitat, el nerviosisme o l'ansietat. El Comitè considera que, en cas d'embaràs, és aconsellable reduir el consum de cafeïna.

A causa de la gran proliferació al mercat de begudes que contenen quinina o cafeïna, és necessari un etiquetatge que informi clarament el consumidor de la seva presència, i estableixi mencions obligatòries a l'etiquetatge. En el cas de les begudes en les quals la cafeïna no està present de forma natural, és necessari que figuri un advertiment i una indicació del seu contingut a partir d'una quantitat determinada.

Quan la quinina o cafeïna s'utilitzin com a aromes en la fabricació o preparació d'un producte alimentari també és necessari que el consumidor n'estigui informat.

Per tot això, per garantir una informació adequada als consumidors, la Comissió Europea ha adoptat la Directiva 2002/67/CE, de 18 de juliol de 2002, relativa a l'etiquetatge dels productes alimentaris que contenen quinina i productes alimentaris que contenen cafeïna, que s'incorpora al nostre ordenament jurídic intern mitjançant aquesta disposició.